

nævnte Lov om Erhvervs- og Arbejdsfriheden kommer til Anvendelse i nærværende Tilfælde, har de Sagsøgte dernæst anført, at Loven ikke omfatter økonomiske Sammenslutninger af den heromhandlede Art, og at der i hvert Fald ikke fra de Sagsøgte Side foreligger nogen Aftale, som paa uberettiget Maade begrænser Sagsøgeren Sørensens fri Adgang til Erhverv, eller nogen økonomisk eller personlig Forfølgelse af ham. De Sagsøgte har herved nærmere henvist til, at de kun har forholdt sig passive overfor ham, hvem det staar frit for at sælge sin Mælk andetsteds, ligesom de har anbragt, at der ej heller under Hensyn til Formaålet med den skete Vedtægtsændring kan siges at være foretaget nogen uberettiget Boykotning. De Sagsøgte har i sidstnævnte Henseende hævdet, at det nævnte Formaal er at hindre, at Personer, der er i Besiddelse af Kapital, under de nu herskende meget vanskelige Forhold for Landbrugere, for Spotpris paa Tvangsauktion skal erhverve det sagsøgte Selskabs Medlemmers Landbrugsejendomme.

Naar nu henses til den for Tiden her i Landet herskende almindelige Driftsform for Landbrugsejendomme, maa der gaas ud fra, at det for en lønnende Drift af en Ejendom som Sagsøgeren Sørensens er nødvendigt, at Ejeren kan levere sin Mælk til det Mejeri, indenfor hvis naturlige Omraade hans Ejendom er beliggende. Da det sagsøgte Selskab efter sine Vedtægter er oprettet med de nævnte Driftsformer for Øje og forudsætter Tilslutning fra Landbrugere i Mejeriets Omraade, findes Sagsøgeren Sørensen at maatte have Krav paa at optages som Medlem, for saa vidt han opfylder de i Vedtægterne i saa Henseende fastsatte Betingelser. Det maa nu anses ubestridt, at Sagsøgeren Sørensen opfylder disse Betingelser bortset fra, hvad der maatte følge af den i Sommeren 1931 foretagne Vedtægtsændring. Da den herved stedfundne Udelukkelse af Erhververe gennem Tvangsrealisation imidlertid er uden Forbindelse med Selskabets Formaal og ej heller i øvrigt tjener noget berettiget Øjemed, idet den paa vilkaarlig Maade udelukker fra Medlemsskab saadanne Personer, der igennem den ved den almindelige Lovgivning anordnede Tvangsrealisation af faste Ejendomme er blevet Ejere af et Landbrug i Mejeriets Omraade, findes denne Vedtægtsbestemmelse ikke at have Gyldighed overfor Sagsøgeren Sørensen, og Sagsøgenes Paastand om, at Sagsøgeren Sørensen bliver anerkendt og optaget som Medlem, vil herefter være at tage til Følge.

Da der fremdeles ved det sagsøgte Mejeris efter det foranstaaende uberettigede Vægning ved at modtage Mælk fra Sagsøgeren Sørensen, der derved ikke alene har været afskaaret fra at disponere over sin Mælk, men ogsaa fra som af ham paatænkt at udvide Ejendommens Besætning, er tilføjet ham et Tab, vil de Sagsøgte have at godtgøre ham dette med et Beløb, der under Hensyn til det korte Tidsrum, der er hængaet siden Nægtelsen, vil kunne bestemmes til 300 Kr.

Idet de Sagsøgte retsstridige Vægning ved at optage Sagsøgeren Sørensen som Interessent derhos maa anses som en saadan økonomisk Forfølgelse af ham, som tilsigter paa uberettiget Maade at begrænse hans fri Adgang til Erhverv og hans Ret til at staa som Medlem af de Sagsøgte Mejeri, vil Formanden for dette, Gaardejer Th. Carstensen, i Medfør af § 3 i den oftnævnte Lov om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden, der maa være anvendelig paa et Forhold som nærværende, være at anse med en Straf, der efter Omstændighederne passende findes at kunne bestemmes til en Bøde af 500 Kr. til Statskassen.

Sagens Omkostninger findes de Sagsøgte at burde godtgøre Sagsøgerne med 250 Kr.

Stempelovertrædelse ses ikke at have fundet Sted.

Thi kendes for Ret:

De Sagsøgte, Broderup Andelsmejeri, bør i Forhold til Sagsøgerne, Sønderjydske Hypotheklaanefond og Landmand Hans P. Sørensen, anerkende og optage som Medlem af deres Mejeri sidstnævnte Sagsøger.

Til denne betaler de Sagsøgte i Erstatning 300 Kr.

Til Statskassen bøder Gaardejer Th. Carstensen 500 Kr.

I Sagsomkostninger betaler de Sagsøgte til Sagsøgerne 250 Kr.

Det idømte at udrede og Dommen i det hele at efterkomme inden 15 Dage.